

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.636 van 24 januari 2011
in de zaak A. 188.612/IX-5955**

In zake: Wolfgang VANDEVYVERE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ann Coolsaet
kantoor houdend te Antwerpen
Arthur Goemaerelei 69
bij wie woonplaats wordt gekozen
en
advocaat Ingrid Opdebeek
kantoor houdend te Aartselaar
Karel van de Woestijnelaan 7

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 juni 2008, strekt tot de
nietigverklaring van:
- de artikelen 2 en 3 van het besluit van de secretaris-generaal van het departement
Ruimtelijke ordening, Woonbeleid en Onroerend erfgoed (hierna: RWO) van de
Vlaamse overheid van 21 april 2008 betreffende de functiespecifieke
geschiktheid van de verzoeker voor de functie van projectleider “Ontwerpend
Vlaanderen 2020-2050”, waarbij wordt beslist dat de verzoeker niet wordt

aangesteld in de voormelde functie en aan dit besluit terugwerkende kracht wordt verleend tot 13 november 2007;

- het besluit van de secretaris-generaal van het departement RWO van 21 april 2008 houdende de intrekking van het besluit van diezelfde secretaris-generaal van 19 november 2007 betreffende de functiespecifieke geschiktheid van de verzoeker voor de functie van projectleider “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050”, in de mate waarin dit besluit de intrekking inhoudt van artikel 1 van het besluit van 19 november 2007 waarbij wordt beslist dat de verzoeker voldoet aan de functiespecifieke competenties voor de functie van projectleider “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050”;
- de beslissing van ongekende datum tot het organiseren van de externe selectieprocedure voor de functie van projectleider “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050” en alle beslissingen die in dat kader werden genomen;
- de beslissing van ongekende datum tot aanstelling van de in de externe procedure geschikt bevonden kandidaat, hoogstwaarschijnlijk F.V.D.H., in de functie van projectleider “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 188.582 van 8 december 2008 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 januari 2011.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ann Coolsaet, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Joke Goris, gemachtigd om ter terechtzitting advies te verlenen, heeft een met dit arrest, behoudens wat de kosten betreft, eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. In 2007 werkt het departement RWO van de Vlaamse overheid het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050” uit, met het oog op de evaluatie en de herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (hierna: RSV). Voor de uitvoering van dat project zullen een stuurgroep, een coördinatieteam en projectteams worden samengesteld. Tevens wordt een projectleider gezocht, wiens functie wordt ingeschat op het niveau N-1. Het mandaat van de projectleider zal lopen tot eind 2009.

3.2. In augustus 2007 wordt een interne selectieprocedure opgestart, waarbij ambtenaren van de Vlaamse overheid die voldoen aan het generieke competentieprofiel voor een functie N-1, zich kandidaat kunnen stellen. Drie personen, waaronder de verzoeker, stellen zich kandidaat.

De kandidaten worden op 18 september 2007 onderworpen aan een assessment door een extern selectiebureau. Uit de individuele verslagen over elk van de kandidaten blijkt dat de verzoeker als enige “geschikt” wordt bevonden. Op 12 oktober 2007 worden de verschillende kandidaten geïnterviewd door een jury.

3.3. Na afloop van de selectieprocedure neemt de secretaris-generaal van het departement RWO twee besluiten, gedateerd 12 oktober 2007, waarin met betrekking tot de twee andere kandidaten dan de verzoeker wordt geoordeeld dat zij niet over de vereiste functiespecifieke competenties beschikken.

Over de functiespecifieke competenties van de verzoeker wordt niet onmiddellijk een beslissing genomen. Met de verzoeker heeft de secretaris-generaal op 26 oktober 2007 een gesprek. Over de precieze draagwijdte van dit gesprek bestaat betwisting tussen de partijen. Vaststaat dat de verzoeker een aantal voorwaarden ter sprake brengt, die hij belangrijk acht om de functie van projectleider naar behoren te kunnen uitoefenen.

3.4. Op 8 november 2007 overlegt de secretaris-generaal met de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening over de wensen van de verzoeker. Dit overleg leidt tot de conclusie dat de verzoeker niet kan worden aangesteld.

3.5. Op 13 november 2007 deelt de secretaris-generaal aan de verzoeker de uitkomst mee van het overleg van 8 november 2007. Die conclusie wordt geformaliseerd in een besluit van de secretaris-generaal van 19 november 2007. Daarin wordt beslist dat de verzoeker “in voldoende mate [beschikt] over de vereiste functiespecifieke competenties voor de uitoefening van de functie van ‘projectleider Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050’, maar [dat hij] niet [wordt] aangesteld”.

3.6. Eveneens op 13 november 2007 deelt de secretaris-generaal aan de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening mee dat, aangezien uit het overleg van 8 november 2007 is gebleken dat de interne selectieprocedure niet tot de aanduiding van een projectleider heeft geleid, het departement een externe selectieprocedure start voor de contractuele aanwerving van een projectleider. Met een brief van 20 november 2007 betuigt de genoemde minister zijn akkoord met deze werkwijze. De vacature wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 november 2007.

De beslissing tot het opstarten van een externe selectieprocedure is de derde bestreden beslissing.

3.7. Met een brief van ongekende datum, ontvangen op 10 december 2007, wijst de Vlaamse minister bevoegd voor de bestuurszaken de secretaris-generaal van het departement RWO erop dat uit artikel V 36 van het Vlaams personeelsstatuut volgt dat een functie van het niveau N-1 enkel vacant kan worden verklaard op de externe arbeidsmarkt indien er intern geen geschikte kandidaten zijn. De minister vraagt of de secretaris-generaal kan bevestigen dat zich voor de betrekking van projectleider van het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050” geen enkele interne kandidaat heeft aangeboden die slaagde zowel voor de generieke competenties als voor de functiespecifieke competenties.

3.8. Op 13 december 2007 antwoordt de secretaris-generaal aan de genoemde minister dat de interne oproep niet heeft geleid tot de beoogde invulling van de functie. Hij preciseert dat één kandidaat op voldoende wijze over de vereiste functiespecifieke competenties bleek te beschikken, maar dat uiteindelijk werd besloten dat deze persoon niet als projectleider van start zou gaan.

Op 14 januari 2008 richt de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening een gelijkaardig schrijven aan de genoemde minister. Hij stelt daarin onder meer dat uit de functiebeschrijving blijkt dat het om een “hooggekwalificeerde betrekking” gaat. Hij vraagt, met toepassing van

artikel VII 1, § 3, van het Vlaams personeelsstatuut, het akkoord van de genoemde minister met de geldelijke regeling van deze betrekking.

3.9. Met een brief van 21 januari 2008 herinnert de Vlaamse minister bevoegd voor de bestuurszaken zijn collega eraan dat een functie van het niveau N-1 enkel “bij gebrek aan passende kandidaten” vacant kan worden verklaard op de externe arbeidsmarkt. De minister stelt dat hij, gelet op de brief van de secretaris-generaal van 13 december 2007, de indruk heeft dat aan die voorwaarde niet is voldaan. Het zou weliswaar nog mogelijk zijn om de projectleidersfunctie te kwalificeren als een hooggekwalificeerde contractuele betrekking, maar dan moeten daaraan een verloning en een verantwoordelijkheid worden toegekend die lager zijn dan die van een functie N-1, en moet de Vlaamse minister bevoegd voor de bestuurszaken zijn akkoord met de salarisschaal verlenen.

3.10. De Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening antwoordt met een brief van 18 februari 2008. Daarin zet hij de historiek van de selectieprocedure uiteen. Hij wijst erop dat de jury na het selectie-interview de verzoeker heeft voorgesteld als geschikte kandidaat, evenwel met de randbedenking dat de verzoeker uit de administratie komt, zodat een degelijke bijkomende ondersteuning naar ruimtelijke visievorming noodzakelijk is. Volgens de minister hebben de onderhandelingen tussen de verzoeker, de secretaris-generaal en hemzelf plaatsgevonden in de context van de genoemde bedenking van de jury, en hebben die onderhandelingen niet geleid tot verzoekers aanstelling als projectleider. Voorts geeft de minister toelichting bij de externe selectieprocedure die aan de gang is, en motiveert hij de voor de projectleider voorgestelde salarisschaal.

3.11. De Vlaamse minister bevoegd voor de bestuurszaken reageert hierop in een brief van 3 maart 2008. In het licht van de historiek geschetst door zijn collega, vraagt hij zich af of het bevoegde managementorgaan de functiespecifieke competenties van de verzoeker heeft beoordeeld, zoals

voorgeschreven door artikel V 38, § 4, van het Vlaams personeelsstatuut. Voorts stelt de minister vast dat de betrekking, gelet op het niveau en de salarisschaal, met toepassing van artikel V 34 van het Vlaams personeelsstatuut statutair moet worden ingevuld en dat daarvoor beroep moet worden gedaan op SELOR.

3.12. Ondertussen, op 21 februari 2008, heeft de voor de vacante betrekking opgerichte beoordelingscommissie een interview met de ene externe kandidaat die na het assessment overbleef. De commissie stelt hem voor als geschikte kandidaat.

3.13. Met een brief van 9 april 2008 aan de secretaris-generaal reageert de verzoeker op deze gang van zaken. Hij voert aan dat zowel het niet aanstellen van hemzelf als het opstarten van een externe selectieprocedure onwettig zijn. Hij vraagt de intrekking, enerzijds, van het besluit van de secretaris-generaal van 19 november 2007 voor zover daarbij wordt beslist de verzoeker niet aan te stellen, en anderzijds, van de beslissing om een externe selectieprocedure te organiseren en van alle latere beslissingen in het kader van die procedure.

3.14. Op 21 april 2008 neemt de secretaris-generaal drie besluiten.

Bij een eerste besluit van 21 april 2008 trekt de secretaris-generaal zijn besluit van 19 november 2007 in. In dit eerste besluit wordt overwogen dat de motieven van het besluit van 19 november 2007 steunden op een akkoord tussen de secretaris-generaal en de verzoeker, tot stand gekomen tijdens het gesprek van 13 november 2007. Nu de verzoeker dit akkoord blijkt in te trekken, moet ook het daarop steunend besluit worden ingetrokken.

Dit besluit, in zoverre het betrekking heeft op de intrekking van de bepaling van artikel 1 van het besluit van 19 november 2007 waarin wordt gesteld dat de verzoeker voldoet aan de functiespecifieke competenties, maakt het tweede voorwerp uit van het voorliggende beroep.

Bij een tweede besluit van 21 april 2008 beslist de secretaris-generaal dat de verzoeker “in voldoende mate [beschikt] over de vereiste functiespecifieke competenties” (artikel 1), maar dat hij “[niet] wordt [...] aangesteld” (artikel 2). Het besluit heeft uitwerking met ingang van 13 november 2007 (artikel 3). Voor de niet-aanstelling worden ditmaal de volgende motieven gegeven:

“Overwegende dat ondanks de potentiële competenties van de heer Wolfgang Vandevyvere, er moet geconstateerd worden dat hij onmogelijke voorwaarden stelt die aantonen dat bij de heer Wolfgang Vandevyvere elk minimaal vertrouwen ontbreekt en die ertoe leiden dat elk vertrouwen van de secretaris-generaal in de heer Wolfgang Vandevyvere volstrekt ondermijnd wordt.

Overwegende dat deze ten aanzien van de secretaris-generaal gestelde voorwaarden overigens impliceren dat moet vastgesteld worden dat de vereiste competentie inzake betrouwbaarheid om dit concrete project binnen de vooraf gestelde en bekendgemaakte voorwaarden te leiden, ontbreekt.”

De artikelen 2 en 3 van dit besluit vormen de eerste bestreden beslissing.

Bij een derde besluit van 21 april 2008 wordt de externe selectieprocedure beëindigd. De secretaris-generaal beslist dat F.V.D.H. in voldoende mate beschikt over de vereiste functiespecifieke competenties, maar dat hij niet wordt aangesteld in de functie van projectleider. Deze niet-aanstelling steunt op de vaststelling dat de gevolgde selectieprocedure niet in overeenstemming is met de artikelen V 34 en V 38 van het Vlaams personeelsstatuut, noch met de verplichting om op SELOR beroep te doen.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Ontvankelijkheid van het beroep voor zover het gericht is tegen de tweede, de derde en de vierde bestreden beslissing

Standpunt van de partijen

4. In haar memorie van antwoord werpt de verwerende partij op dat het beroep niet ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen de tweede, de derde en de vierde bestreden beslissing. Zij verwijst naar hetgeen de Raad van State daarover heeft overwogen in zijn arrest nr. 188.582 van 8 december 2008 over verzoekers vordering tot schorsing.

Voor zover het beroep gericht is tegen de derde bestreden beslissing voegt zij daaraan nog toe dat niet valt in te zien welk belang de verzoeker hierbij kan laten gelden, nu hij zich geen kandidaat heeft gesteld in het kader van de externe selectieprocedure, niettegenstaande hij daartoe de mogelijkheid had.

5. De verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord dat hij alleszins zijn belang behoudt bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing.

Beoordeling

6. Wat de ontvankelijkheid van de vordering ten aanzien van de tweede bestreden beslissing betreft, oordeelde de Raad van State in het arrest nr. 188.582 van 8 december 2008 over verzoekers vordering tot schorsing als volgt:

“6.2. [...] stelt de Raad van State vast dat de vordering tot schorsing slechts gericht is tegen het besluit van 21 april 2008 in zoverre het de intrekking inhoudt van de beslissing, vervat in het besluit van 19 november 2007, volgens welke de verzoeker over de vereiste functiespecifieke competenties beschikt.

Die laatste beslissing is geheel hernomen in een van de andere besluiten van 21 april 2008 (eerste bestreden handeling). De verzoeker heeft dan ook geen belang bij het bestrijden van de intrekking van de genoemde beslissing van 19 november 2007. Dat het besluit van 21 april 2008 (tweede bestreden handeling) een enigszins andere, ruimere motivering bevat dan het besluit van 19 november 2007, doet aan die conclusie geen afbreuk.”

Met betrekking tot de ontvankelijkheid van de vordering ten aanzien van de derde bestreden beslissing werd in het genoemde tussenarrest overwogen:

“5.2.2. De procedure voor de contractuele aanstelling van een externe kandidaat heeft te dezen evenwel niet tot een aanstelling geleid. Integendeel, bij besluit van de secretaris-generaal van 21 april 2008 wordt de externe selectieprocedure afgesloten met de formele beslissing dat F.V.D.H. niet wordt aangesteld, op grond van onregelmatigheden in de gevolgde procedure.

Ambtshalve moet dan ook vastgesteld worden dat de verzoeker geen belang heeft bij het bestrijden van de derde handeling. In zoverre is de vordering onontvankelijk.”

Met betrekking tot de ontvankelijkheid van de vordering ten aanzien van de vierde bestreden beslissing, werd in het genoemde tussenarrest overwogen:

“8.2. Zoals hiervóór is opgemerkt, heeft de secretaris-generaal bij besluit van 21 april 2008 uitdrukkelijk beslist dat F.V.D.H., hoewel hij de enige kandidaat is die over de vereiste functiespecifieke competenties beschikt, niet wordt aangesteld. De vierde bestreden handeling bestaat dus niet. In zoverre de vordering tegen die onbestaande handeling is gericht, is ze zonder voorwerp.”

De Raad van State bevestigt deze overwegingen in het kader van het thans voorliggende beroep tot nietigverklaring.

De exceptie is gegrond.

Het voorliggende beroep is derhalve niet ontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede, de derde en de vierde bestreden beslissing.

B. Ontvankelijkheid van het beroep voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing

Standpunt van de partijen

7. De verwerende partij maakt in haar memorie van antwoord de bedenking dat de verzoeker sinds november 2007 wist dat hij niet werd aangesteld en daar ook mee kon leven; meer dan een half jaar later betwist hij dan toch de beslissing waarbij hij niet werd aangesteld. Het is niet duidelijk waarom de verzoeker zo handelt en wat hij daarmee beoogt. De verwerende partij wijst erop dat de verzoeker zelf zijn vertrouwen ten aanzien van het bestuur heeft opgezegd, wat ertoe heeft geleid -aangezien vertrouwen wederzijds moet zijn- dat het bestuur ook geen vertrouwen meer in de verzoeker had.

8. De verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord dat hij alleszins zijn belang behoudt bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing. Aangezien hij als enige geslaagd is voor de generieke en functiespecifieke competenties vastgesteld voor de toe te wijzen functie, en de verwerende partij bijgevolg de rechtsplicht had om hem aan te stellen, heeft hij ontegensprekelijk belang bij het aanvechten van de weigering om hem in de functie van projectleider van het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050” aan te stellen.

9. Op de schriftelijke vraag van de auditeur-verslaggever om zijn belang bij het voorliggende beroep toe te lichten “gelet op het feit dat de duur van de beoogde aanstelling intussen verstreken is”, antwoordt de verzoeker in een brief van 17 maart 2010 dat hij nog steeds beschikt over het rechtens vereiste belang.

Hij voert vooreerst aan dat binnen de administratie wordt gewerkt aan een grondige herziening van het RSV. De verzoeker heeft hierbij met een drietal collega's een coördinerende rol en is betrokken bij de voorbereidende werkzaamheden voor de herziening. Hij maakt deel uit van een stuurgroep voor

een externe opdracht voor de evaluatie van de doorwerking van het vigerende RSV.

De verzoeker betoogt voorts dat de beoogde functie van projectleider voorlopig niet werd ingevuld. Ook het spoor van de externe ondersteuningsopdracht liep op niets uit. Eind 2008 werd het Universitair Steunpunt Ruimte en Wonen belast met het opstellen van een “Visienota ruimtegebruik en ruimtebeslag 2020-2050” met betrekking tot de grondige herziening van het RSV. Deze opdracht werd afgerond begin juni 2009. De verzoeker was samen met twee andere collega’s binnen de administratie het aanspreekpunt voor deze opdracht. Het product van deze opdracht is volgens de verzoeker niet gelijk te stellen met het doel van het project waarvoor hij anderhalf jaar eerder heeft gekandideerd.

De verzoeker wijst erop dat het regeerakkoord van de nieuwe Vlaamse regering d.d. 15 juli 2009 expliciet melding maakt van een grondige herziening van het RSV. Luidens dit akkoord zal deze taak worden toevertrouwd aan de administratie Ruimtelijke Planning, waarvan de verzoeker deel uitmaakt. Als tijdsperspectief voor het voorlopig vaststellen van een nieuw RSV wordt het jaar 2014 vooropgesteld.

De verzoeker stelt dat het in die omstandigheden “voor de hand liggend” is dat hij nog belang heeft bij de hangende procedure, temeer daar het belang dat de Vlaamse regering aan het project hecht, een organisatorische verankering binnen de administratie vergt. Hij wijst erop dat binnen het departement RWO op managementniveau besprekingen worden gevoerd over de organisatiestructuur.

De verzoeker besluit dat zijn belang uiterst actueel is. De herziening van het RSV heeft vertraging opgelopen en het kan niet worden uitgesloten dat de functie van projectleider in de nabije toekomst alsnog wordt ingevuld. De kans is zelfs reëel dat de functie binnenkort wordt ingevuld. Indien er

dan geen arrest is dat de niet-aanstelling van de verzoeker vernietigt, zal een derde worden aangesteld.

Ten slotte wordt volgens de verzoeker zijn belang bij het beroep onderstreept, doordat hij in zijn eerste middel aanvoert dat de verwerende partij de rechtsplicht heeft om hem aan te stellen in de beoogde betrekking omdat hij als enige kandidaat geschikt werd bevonden.

10. De verwerende partij van haar kant betwist in haar brief van 30 maart 2010 aan de auditeur-verslaggever niet dat op dit ogenblik wordt gewerkt aan een grondige herziening van het RSV. Het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050” wordt evenwel niet uitgevoerd en er wordt geen projectleider meer aangesteld. Er is geopteerd voor een volstrekt andere aanpak.

De verwerende partij wijst op de opdrachten van het Steunpunt Ruimte en Wonen. De beheersstructuur van dit Steunpunt bestaat uit een dagelijks bestuur en een stuurgroep. De verzoeker zetelt in geen van de beide organen. De verzoeker is weliswaar functioneel bij het Steunpunt betrokken, maar niet coördinerend of controlerend. De bestreden beslissing tot niet-aanstelling als projectleider van het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050” heeft als zodanig geen invloed gehad op de werking van het Steunpunt, noch omgekeerd. Wel komen sommige werkpakketten van het Steunpunt inhoudelijk overeen met de objectieven waarin was voorzien in het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050”. De opvolging gebeurt door verschillende personeelsleden van het departement RWO en is niet beperkt tot het gezichtsveld ruimtelijke ordening.

Voor de andere aanpak die thans wordt verkozen, verwijst de verwerende partij naar de beleidsnota “ruimtelijke ordening 2009-2014”, die de beleidsmatige vertaling inhoudt van het regeerakkoord waarnaar de verzoeker teruggrijpt. Uit deze nota blijkt dat alleen nog sprake is van de effectieve uitvoering van het RSV en het afronden van de korte termijnherziening van het

RSV. Voorts wordt gewag gemaakt van “een nieuw strategisch lange termijn ruimtelijk beleidsplan met planhorizon 2020 en doorkijk tot 2050”.

De verwerende partij leidt hieruit af dat de beleidsopportunity om een project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050” op te zetten volledig is voorbijgestreefd. Thans wordt uitgegaan van een andere benadering met het oog op een vernieuwend instrument van ruimtelijk beleid. Hiervoor bereidt het departement een ontwerpnota voor, wat vanuit de afdeling Ruimtelijke Planning wordt opgenomen door de verzoeker samen met twee collega’s en bij uitbreiding de hele afdeling.

Als eerste stap hierin werd een evaluatiestudie naar het RSV en het ruimtelijk beleid uitbesteed. Ter ondersteuning en opvolging richtte het departement een begeleidingsgroep en een dagelijks bestuur op. Het dagelijks bestuur telt drie medewerkers van de afdeling Ruimtelijke Planning, waaronder ook de verzoeker. Het maakt deel uit van de begeleidingsgroep waarin tien personeelsleden van het departement RWO, alsook meerdere vertegenwoordigers van partners en beleidssectoren met impact op de ruimtelijke ordening zetelen.

Volgens de verwerende partij is het doelloos om een rechtsstrijd te voeren omtrent de invulling van een functie die niet meer wordt ingevuld omwille van het gewijzigde beleidskader.

De verwerende partij besluit dat de verzoeker niet meer over een actueel belang bij zijn beroep beschikt.

11. In zijn laatste memorie laat de verzoeker gelden nog steeds over een actueel materieel en een moreel belang bij zijn beroep te beschikken.

Met betrekking tot zijn materieel belang betoogt de verzoeker dat het project van de grondige herziening van het RSV vertraging heeft opgelopen, maar niet is afgevoerd. In 2007 beoogde het project “Ontwerpend

Vlaanderen 2020-2050” de voorbereiding van een grondige herziening van het RSV en vandaag is het daar nog steeds om te doen. De inhoud van het genoemde project valt minstens ten dele samen met hetgeen waarvan gewag wordt gemaakt in het regeerakkoord van 2009 en in de beleidsnota van de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening. Volgens de verzoeker maakt de verwerende partij niet aannemelijk dat voor de herziening van het RSV in de toekomst geen projectleider meer zal worden aangesteld. Zelfs indien die herziening in een ander organisatorisch kader zou plaatshebben en de inhoud van dat project in mindere of meerdere mate is gewijzigd, dan nog heeft hij belang bij de vernietiging van de beslissing betreffende zijn niet-aanstelling, omdat het voortbestaan van die beslissing zijn uitgangspositie in het geval van een nieuwe vacature in ongunstige zin beïnvloedt.

De verzoeker laat met betrekking tot zijn moreel belang nog gelden dat de motieven van de bestreden beslissing hem grieven in de mate dat ze hem als niet betrouwbaar of minstens onvoldoende betrouwbaar bestempelen.

12. Ter staving van zijn standpunt dat de verwerende partij nog steeds de intentie heeft om een projectleider voor de herziening van het RSV aan te stellen, legt de verzoeker met een brief van 21 september 2010 ten slotte aanvullende stukken neer waaruit zou blijken dat het instellen van een bevorderingsfunctie van coördinator team “beleidsplan Ruimte” wordt voorbereid.

Beoordeling

13. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het mandaat van projectleider van het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050” zou lopen tot eind 2009.

Het enkele feit dat de door de verzoeker beoogde aanstelling in het genoemde mandaat een in de tijd beperkte duur zou hebben gehad die inmiddels is verstreken, brengt op zich niet de onontvankelijkheid van het beroep

met zich mee, maar doet wel twijfel rijzen over het voortbestaan van het belang van de verzoeker, die door hemzelf moet worden weggenomen.

Die twijfel geldt des te meer, nu uit niets blijkt dat het genoemde project uitvoering heeft gekregen, noch dat het alsnog uitvoering krijgt.

14. Uit de gegevens die door de verwerende partij worden aangereikt, kan slechts worden afgeleid dat zij niet de intentie heeft om het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050”, zoals het in 2007 werd geconcipieerd, alsnog uit te voeren en daarvoor een projectleider aan te stellen.

Uit hetgeen de verzoeker aanvoert, kan niet het tegendeel worden besloten.

Zelfs indien het ook thans nog de bedoeling van de Vlaamse overheid zou zijn om het RSV grondig te herzien met inhoudelijk dezelfde objectieven als het project “ontwerpend Vlaanderen 2020-2050”, zoals de verzoeker lijkt aan te nemen, dan moet worden opgemerkt dat de verzoeker zelf stelt dat besprekingen aan de gang zijn over de organisatiestructuur van deze grondige herziening. Dit bevestigt slechts dat die organisatiestructuur niet dezelfde zal zijn als deze van het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050”, aangezien dit project met de bijbehorende organisatie anders zonder meer kon worden overgenomen. Deze vaststelling impliceert dat de functie van projectleider, zoals ze werd opgevat in de selectieprocedure die aan de grondslag ligt van het voorliggende beroep, niet werd toegewezen en ook niet meer toe te wijzen is. Een eventuele vernietiging van de bestreden niet-aanstelling van de verzoeker kan hem dan geen nieuwe kans bieden om alsnog in die functie te worden aangesteld. Het niet-uitvoeren van het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050” heeft in beginsel tot gevolg dat de verzoeker niet langer over het rechtens vereiste belang bij zijn beroep beschikt.

De verzoeker kan niet worden bijgevalen in zijn standpunt dat hij alsnog een materieel belang bij zijn beroep heeft omdat het voortbestaan van de bestreden beslissing hem in een ongunstige uitgangspositie plaatst in het geval van een nieuwe vacature. De bestreden beslissing heeft uitsluitend betrekking op de kandidatuur van de verzoeker voor de functie van projectleider van het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050”. Uit niets blijkt dat de desbetreffende beslissing zou kunnen doorwerken naar eventuele andere vacatures waarvoor de verzoeker zich kandidaat zou stellen.

Evenmin kan worden aangenomen dat de verzoeker een moreel belang zou kunnen laten gelden. Wie zich kandidaat stelt voor een functie, onderwerpt zich immers noodzakelijk aan het risico niet in aanmerking te worden genomen voor een toewijzing van die functie. De overweging van de bestreden beslissing dat “moet vastgesteld worden dat [in hoofde van de verzoeker] de vereiste competentie inzake betrouwbaarheid [ontbreekt] om dit concrete project binnen de vooraf gestelde en bekendgemaakte voorwaarden te leiden” kan -mede gelet op de beperking van de draagwijdte ervan tot het concrete project- in redelijkheid niet als kwetsend of denigrerend worden beschouwd, zodat de verzoeker uit deze overweging geen moreel belang kan putten bij de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing.

Voor zover de verzoeker ter staving van zijn belang bij het beroep verwijst naar het eerste middel, waarin hij aanvoert dat de verwerende partij de rechtsplicht heeft om hem aan te stellen in de beoogde betrekking omdat hij als enige kandidaat geschikt werd bevonden, moet worden opgemerkt dat het bestaan van een dergelijke rechtsplicht te dezen niet dienstig kan worden ingeroepen, nu hiervóór reeds werd vastgesteld dat het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050” nooit uitvoering heeft gekregen en blijkbaar als zodanig ook geen uitvoering meer krijgt. Bovendien heeft nooit enige aanstelling in de desbetreffende betrekking plaatsgehad. Het eventueel gegrond bevinden van het middel kan niet ertoe leiden dat de verwerende partij gehouden zou zijn de verzoeker alsnog een aanstelling te verlenen in een functie die uitsluitend

verbonden is met een project dat nooit uitvoering heeft gekregen en inmiddels achterhaald blijkt. Aangezien het project nooit uitvoering heeft gekregen, zou aan de verzoeker overigens geen retroactief herstel van zijn loopbaan kunnen worden verleend.

15. Derhalve moet worden besloten dat de verzoeker niet over het rechtens vereiste belang bij zijn beroep beschikt voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing.

De exceptie is gegrond.

16. Uit wat voorafgaat volgt dat het voorliggende beroep tegen geen enkele van de bestreden beslissingen ontvankelijk is ingediend.

V. Kosten

17. Vermits het teloorgaan van het belang van de verzoeker bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing moet worden toegeschreven aan de houding die de verwerende partij tegenover de uitvoering van het project “Ontwerpend Vlaanderen 2020-2050” heeft aangenomen, is het gepast de laatstgenoemde partij te verwijzen in de kosten.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 januari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche